

FREMTIDENS MUSIK PÅ BLÅGÅRDS PLADS

AF OLE THESTRUP PEDERSEN

CRAS Ensemble i Koncertkirken, Blågårds Plads, København den 18. april 2018.

En invitation til et nyt guitarensembles verdensdebut er ikke hverdagskost for os i DGS, så derfor var det også både med forventning og spænding, at vi fik adgang til ovennævnte forestilling. Orkestret CRAS består af hele 6 guitarister – alle mandlige! – og er efter sigende det eneste af sin art i hele Europa. Dets målsætning er, som Henrik Bay Hansen indledningsvis forklarede, absolut ambitiøs:

at drage på musikalske eventyr, på lange rejser, ikke blot ind i musikkens verden, men også ind i domæner præget af dans, lyrik, og visuel kunst. Grundlæggende er hensigten dog at spille morgendagens musik her og nu.

Programfolderen opviste layoutmæssig nytænkning, der fortalte publikum om de 6 planlagte værker. Man lagde ud med svenske Jan-Inge Wijks "Calls", et værk der dog har 20 år på bagen. Straks blev publikum gjort opmærksom på ensembles idiosynkratiske klangbilleder i en slags "call and response" stil. Flageoletter vekslede med ekkoklan-

ge, og jeg fik mindelser om et westerntema, hvor helten langsomt skrider igennem et nøgent ørkenlandskab.

Dernæst introducerede Mikkel Egelund opfølgeren "La Luna di Paradiso", der trods sin italienske ordlyd er af finsk oprindelse. Også i dette tilfælde kunne man tale om stærkt visuel musik med dvælende, drømmende, men

CRAS Ensemble (fra venstre Jacob Nørrelund, Mikkel Egelund, Santiago Bolio, Henrik Bay Hansen, Søren Eriksen og Mathias Klarlund) med den norske kunstner Mina Paasches sort-hvide "stream-of-consciousness" billeder i baggrunden.



FOTO: MOGENS PORSE MADSEN

Ida Langkilde symboliserede menneskets kamp med akrobatik på et højt niveau.

også dystre passager. Ganske passende blev bagvæggen i lokalet samtidig oplyst af den norske kunstner Mina Paa-sches sort-hvide "stream-of-consciousness" billeder.

Nu fulgte vel nok aftenens mest usædvanlige performance, uropførelsen af Per Dybro Sørensens "Machinery". Samtidig bød Søren Eriksen velkommen til den unge Ida Langkilde, der under hele stykket symboliserede menneskets kamp for at undgå at blive opslugt af det 21. århundredes maskinelle kultur. Mens guitarernes klangflader blev brudt, indtog Langkilde en lang række udmærkede positurer, herunder flere enarms håndstande. Det var akrobatik på højt niveau, og jeg må erkende, at hendes elegance i nogen grad fjernede min opmærksomhed fra musikken. Samlet efterlod "Machinery" nogle reminiscenser fra Charlie Chaplins mesterværk "Moderne Tider" fra 1936 med dets ironisk bitre "hyldest" til moderne teknologi. Heldigvis afsluttede Langkilde sine strabadser med et i hvert fald tilsyneladende lettelsens suk.

"Dreams" af Lars Hegaard var sammen med efterfølgeren "Our Lullabies" af esteren René Eespere aftenens to rent musikalske højdepunkter for mig. Selvom grundstemningen i "Dreams" er dystre indeholder værket samtidig



FOTO: ARMANDO BÁEZ RAMOS

en række iørefaldende strofer med et anstrøg af Claude Debussy.

Jeg har tidligere haft lejlighed til at anmelde René Eesperes musik (via argentineren Esteban Colucis "In Doubt" cd fra 2014). Genhøret var glædeligt, og i mine ører var "Our Lullabies" aftenens meste helstøbte og

velarrangerede værk med dets kaskader af arpeggios. Denne gang mindede musikken mig om de ting, Andrew York komponerede til LAGQ, mens han endnu var medlem af denne amerikanske kvartet.

På nuværende tidspunkt havde sextetten spillet sig helt varm, og man bemærkede lokalets gode akustik, den

velafbalancerede sound fra ensemblet med dets teknisk veludførte rasgueados, flageoletter m.m. Aftenens sidste nummer "Thinking Songs" af mexikanske Santiago Guitierrez Bolio, blev introduceret af komponisten selv. Musikken her er inspireret af centralafrikanske sange og percussion effekter udført på skift af de 6 guitarister.

Afslutningsvis takkede Jacob Nørrelund på CRAS' vegne for den kraftige applaus, der blev dem til del, og liflig Sprudelwasser blev hældt i glassene. En absolut spændende aften havde nået sin finale, og hvad kunne jeg så konkludere? Well, jeg kom til at tænke på en kendt dansk guitarists ord: "Der findes kun to slags musik – god og dårlig". Men i dette tilfælde var det nu – i hvert fald for mig – ikke nemt at anvende dette dogme. For CRAS' musik efterlader ikke noget egentligt sammenligningsgrundlag. Den enkelte må med egne ører subjektivt vurdere boniteten af musikken.

Hvilke indtryk efterlader den hos dig? Behagelige oplevelser? Negative følelser? Noget helt tredje? Èt står dog fast: CRAS forekommer stålsatte i deres målsætning, og de er allerede i gang med at finde ny musik til dette helt usædvanlige format. Det var en usædvanlig og spændende aften, man var vidne til denne lune aprilafte i Blågårdskirken! ■

Årets Ludivarius-låner Valde Gorm Christensen skriver:

Jeg startede med at spille guitar i 2011 på Lyngby-Taarbæk musikskole. Der er jeg også tilknyttet guitarorkesteret og har nu gået en sæson på talentlinien. Siden sommeren 2016 er jeg også blevet undervist ugentligt af Søren Eriksen. Det var da også Søren, som fortalte om DGS' Ludivarius guitar og muligheden for at ansøge om lån af den. Da Søren også fortalte, at han selv havde haft Ludivarius til låns, blev oplevelsen af guitareren kun større.

Det var virkelig en stor fornøjelse at få udleveret Ludivarius, men det frembragte også en vis ærefrygt over at skulle passe på et instrument af den klasse. Ud over selve lånet af Ludivarius bragte det mig også ind i DGS, som har ført mig til mødet med mange begavede og interessante men-

nesker og arrangementer. Og ikke mindst muligheden for at optræde med Ludivarius.

Det har været en udviklende proces at vænne sig til Ludivarius, fordi den kræver en del mere end min gamle guitar. Med Søren's hjælp har jeg igennem det seneste år øvet teknikker og min egen styrke for at få de gode toner frem. Jeg nyder virkelig meget den pondus, Ludivarius har i klang og volumen, og at man kan høre, den har spillet meget og er spillet godt til. Ludivarius er unik og utrolig smuk, hvilket har vakt megen positiv opmærksomhed, hvor jeg end har haft den med. Jeg er meget taknemmelig over den tid, jeg tilbringer i selskab med Ludivarius og glæder mig til at udforske den endnu et år.

Rigtig god sommer til DGS og alle selskabets medlemmer.

Med venlig hilsen
Valde Gorm Christensen

TIL SALG

Bulgarsk cedertræs-guitar af Hristo Georgiev. Kun brugt til (og kort op til) Solister På Spring-koncerten i Rundetårn i år.

Guitaren er til salg for 30.000 kr.

Se *Guitarforum* på Danskguitarselskab.dk

niklasjohansen1989@gmail.com

